



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD 1
U ZAGREBU
PRIMLJENO

31.10.2018

poštom — neposredno
u: 3 prilog 1
priložba

Poslovni broj: 78 Pž-6056/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Lenke Čorić, članice vijeća, u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom EUROANODIZACIJA d.o.o., Novaki, Zagrebačka 1, OIB 58180094655, povodom žalbe vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1155/2018 od 19. rujna 2018., u sjednici vijeća 16. listopada 2018.

riješio je

I. Odbija se vjerovnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1155/2018 od 19. rujna 2018.

II. Uvažava se vjerovnikova žalba, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1155/2018 od 30. kolovoza 2018. u točki I.19. njegove izreke, i u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1155/2018 od 30. kolovoza 2018. utvrđene su tražbine u predstečajnom postupku, a pod točkom I.19. utvrđena je tražbina vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija u iznosu od 2.593.361,64 kn.

Vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija podnio je prijedlog za ispravak rješenja, podredno žalbu, navodeći kako mu je utvrđen pogrešan iznos tražbine od 2.593.361,64 kn, jer je on prijavio iznos od 1.979.670,51 kn. Razliku čine prioritetne tražbine koje ne mogu biti predmet predstečajnog sporazuma. Predlaže ispraviti navedeno rješenje, podredno, ako sud odbije ispravak, predlaže da se navedeni podnesak smatra žalbom.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1155/2018 od 19. rujna 2018. odbijen je prijedlog za ispravak rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 28. kolovoza 2018. U obrazloženju rješenja sud navodi kako ne postoji pogreška u pisanju koja bi bila podložna ispravku u smislu čl. 342. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik, navodeći kako je on prijavio svoju tražbinu u iznosu od 1.979.670,51 kn, te u takvom slučaju nije moguće primijeniti predmnjeve o prijavi iz čl. 39. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ). Posebno ukazuje kako on može osporavati samo tuđu tražbinu, ali ne i svoju te predlaže pobijano rješenje preinačiti, podredno ukinuti i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Pobijana rješenja ispitana su u granicama navoda i po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. ZPP-a te u vezi s čl. 10. SZ, u granicama povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Žalba protiv rješenja od 19. rujna 2018. nije osnovana.

Prvostupanjski sud pravilno je primijenio odredbu čl. 342. u vezi s čl. 347. ZPP-a kada je smatrao da se u ovom slučaju ne radi o ispravku rješenja, odnosno da sud nije počinio očitu pogrešku u pisanju, jer je rješenje doneseno na temelju tablice utvrđenih i osporenih tražbina, sukladno čl. 50. st. 1. SZ-a.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja (čl. 380. st. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a).

Žalba protiv točke I.19. rješenja od 30. kolovoza 2018. je osnovana.

U obrazloženju rješenja prvostupanjski sud navodi kako je prijava tražbine vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo Financija, Porezna uprava u iznosu od 2.593.361,64 kn navedena u prijedlogu dužnika za otvaranje predstečajnog postupka, te u odnosu na tu tražbinu postoji predmnjeva prijave tražbine (čl. 39. SZ-a). Prema mišljenju prvostupanjskog suda, prema čl. 47. SZ-a za pravnu posljedicu utvrđivanja tražbine u predstečajnom postupku odlučno je nepostojanje osporavanja tražbine (aktivnog odnosa). Stoga smatra kako, argumentum a contrario, propuštanje dužnika i/ili povjerenika i/ili vjerovnika da se očituju u odnosu na predmnjevanu prijavu tražbine, proizvodi učinak priznanja takve tražbine. Nadalje, prvostupanjski sud navodi kako je ovakav stav potvrđen u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-7059/2016 od 21. listopada 2016.

Nasuprot tome, u svojoj žalbi vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija ukazuje kako je, prema odredbi čl. 42. st. 1. SZ-a, u ovom postupku mogao osporiti samo tražbinu drugog vjerovnika, ali ne i svoju, kao i na to da predmnjeva prijave tražbine iz čl. 39. SZ-a vrijedi samo u slučaju da vjerovnik ne prijavi svoju tražbinu.

S obzirom na to kako nije sporno da je žalitelj u ovom predmetu prijavio tražbinu u iznosu od 1.979.670,51 kn, a da je dužnik u prijedlogu za pokretanje postupka tu tražbinu naveo u visini od 2.593.361,64 kn, i da tražbinu u toj visini nitko nije osporio, činjenice potrebne za donošenje odluke u ovom predmetu nisu sporne.

Prema odredbi čl. 41. st. 1. SZ-a, dužnik i povjerenik dužni su očitovati se o prijavljenim tražbinama vjerovnika, dok svaki vjerovnik može osporiti prijavljenu tražbinu drugog vjerovnika (čl. 42. st. 1. SZ-a).

Dakle, Stečajni zakon s jedne strane dužniku i povjereniku nameće dužnost da se očituju o prijavljenim tražbinama vjerovnika, dok vjerovniku samo daje mogućnost osporavanja tražbine drugog vjerovnika. U ovoj situaciji, kada se ni dužnik ni povjerenik, nisu očitovali na tražbinu koju je prijavio vjerovnik niti su istu osporili u smislu čl. 41. SZ-a, niti se o istoj raspravljalo na ročištu, ona bi se trebala smatrati priznatom upravo u stvarno prijavljenom iznosu (čl. 47. SZ-a), a ne u predmnjevano prijavljenom iznosu (čl. 39. SZ-a).

Pri tome se ukazuje kako se odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7059/2016 od 21. listopada 2016. odnosi na bitno drugačiju situaciju, odnosno na slučaj kada je dužnik propustio obavijestiti FINA-u kako je pogrešno označio vjerovnika. Dakle, u tom slučaju vjerovnik čija je tražbina utvrđena prema čl. 39. SZ-a uopće nije podnio prijavu tražbine, niti je, prema navodima dužnika, bio vjerovnik. U takvoj situaciji, kako dužnik nije dostavio dokaz o tome da bi pravovremeno ispravio pogrešku, njegova je žalba odbijena. No, u ovom predmetu radi se o bitno drugačijem činjeničnom stanju, pa citirana odluka ne može biti od utjecaja na ovaj predmet niti snagom pravne argumentacije.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. t. 2. ZPP-a), a u nastavku postupka sud će, nakon provedenog postupka, donijeti novu odluku u odnosu na potraživanje žalitelja.

Zagreb, 16. listopada 2018.



Predsjednica vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost opravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman